

Einar 150 familjur á heysin fara nýggj arbeiði ikki í gongd

Herfyri gjørdi landsstýrið greitt, at tað fer ikki at ganga eini áheitan frá lastbílgeigarum á mæti, um at fáa toll afturgoldin, tá bilarnir verða seldir av aftur landinum.

Sum tíðin gongur, og tað framhaldandi ikki er útlit, at nýggj arbeiði verða sett í gongd, nærkast einum stórum skræddi. Teir kanska 150 til 200 menninir, sum hava sett hús og heim í veð fyri hesar dýru bilar og maskinur, klára nú ikki longur at gjalda skyldur sínar og er vandi fyri, at teir allir fara á húsangang.

Hetta heldur Signheðin Knudsen, sum arbeiðir hjá SAP Svejs, at vit mugu gera alt fyri at sleppa undan.

Fyrirteka hansara hefur nú í eina tíð havt samráðingar við keyparar til lastbilar og gravmaskinur í fleiri av grannalondum okkara. Og teir hava seríøsar kundar.

Signheðin Knudsen sigur, at í øðrum londum afturrindar tað almenna ein part av tollinum, tá menn útflyta bilarnar aftur. Hetta hefur landsstýrið tó sagt seg vera ímóti av ótta fyri, at eisini onnur, sum eru komin í trupulleikar, skulu koma og biðja um tað sama.

-Eg haldi landsstýrið átti at havt hjálpt hesum mongu monnum at fingið bilarnar av aftur landinum. Tað hevði bóttað okkara uttanlandaskuld. Nú kann stóða landsstýrissins verða atvoldin til, at allir hesir mongu menn fara á húsangang, og at onkur útlendingur fer avstað við maskinunum fyri bíligan penga. Taparar vera bara vit sjálvi, t.v.s. teir menn, sum hava keypt bilarnar, bankarnir, bilseljarar og í síðsta enda landið sigur Signheðin Knudsen. Hann heldur tó ikki, at lastbílgeigararnir eiga at missa mótið heilt, tí teir kundar hann hefur tosað við í útlandum, kunnu keypa bilar og maskinur fyri ein penga, soleiðis, at menn so dánt sleppa frá söluni. Kanska tað veður eitt lítið undirskot, men tað er so frægari enn at skula missa alt teir eiga.

Lastbilar og gravmaskinur fyri hundraðtals milliúnir undir hamaran

Signheðin Knudsen heldur, at einstakir lastbílgeigarar kunnu sleppa við skinninum á nösini selja teir bilarnar av landinum - sjálvt um teir ikki fáa tollin afturgoldnan

Tað besta vildi sjálvandið verið, at tað almenna og kommunur settu nýggj arbeiði í gongd, men sum er stendur illa til í so máta.

Signheðin heldur, at talan er um lastbilar og maskinur fyri kanska einastaðni millum 250 og 300 mill. kr., sum nú einki arbeiði er til.

-Menn eru sera illa fyri, teir vita sær ikki síni livandi ráð sigur Signheðin, sum nú bjóðar sær at hjálpa monnum so

frægt hann kann. Men fer ikki arbeiði at vaksa aftur, so verða tað nógvir, sum

fara av knóranum sigur hann at enda.

jan

Við rattið er tað tú, sum setir ferðmarkið!

HÓVLIGA

Minni um Magna

So fór tú um sýnina, Magni. Hjá okkum, sum hava kent teg frá barnsbeini av, kom hetta kanska ikki óvart á — men harfyri ikki minni sárt.

Umhvørvið — grannalagið har tú vaks til mans var, hóast mitt í Havnini, mest sum ein bygd fyri seg, har flest øll í stóran mun hava komið hvør øðrum við. Hetta hefur eisini verið fyri neyðini, tí væl hava vit átt góðar lotur her uppi, men hetta grannalag hefur so sanniliga eisini verið merkt av lagnutungum stundum — og tá kanska serliga barndómsheim og egna heim títt.

Vit eldu minnsat vanliga ungdomsárin sum vakrasta part av lívi okkara, og so átti eisini at verið. Hjá tær Magni lagið alt seg annarleiðis. Longu í ungdomsins fagraða blóma var tú raktur av eini meiningsleysari óndari langu — tó tú bar hana við tolni og vón.

Mangan frættu vit, at nú var stóða tín lívs-hættislig. Men hvørja ferð vendi tú aftur til okkum, og tá vit so hittust í túninum var tú skjótur við tí góða orðinum í munni og við tínum eyðkenda vónbrosti á vörum.

Hesa ferð vendi tú ikki aftur til okkum, Magni. Saman við søkkandi kvøddarroðanum fór tú seinastu ferð um sýnina.

Kvørt er innan halla — í túninum valda skuggar og tómléiki.

— Men solárroðin er bjartastur handan fjöllini — har mannaeyga ikki tekkir.

Granni.

**BJÓÐA IKKI MÆR!
EG KOYRI**

RADIO FYRI FERÐSLUTRYGG

